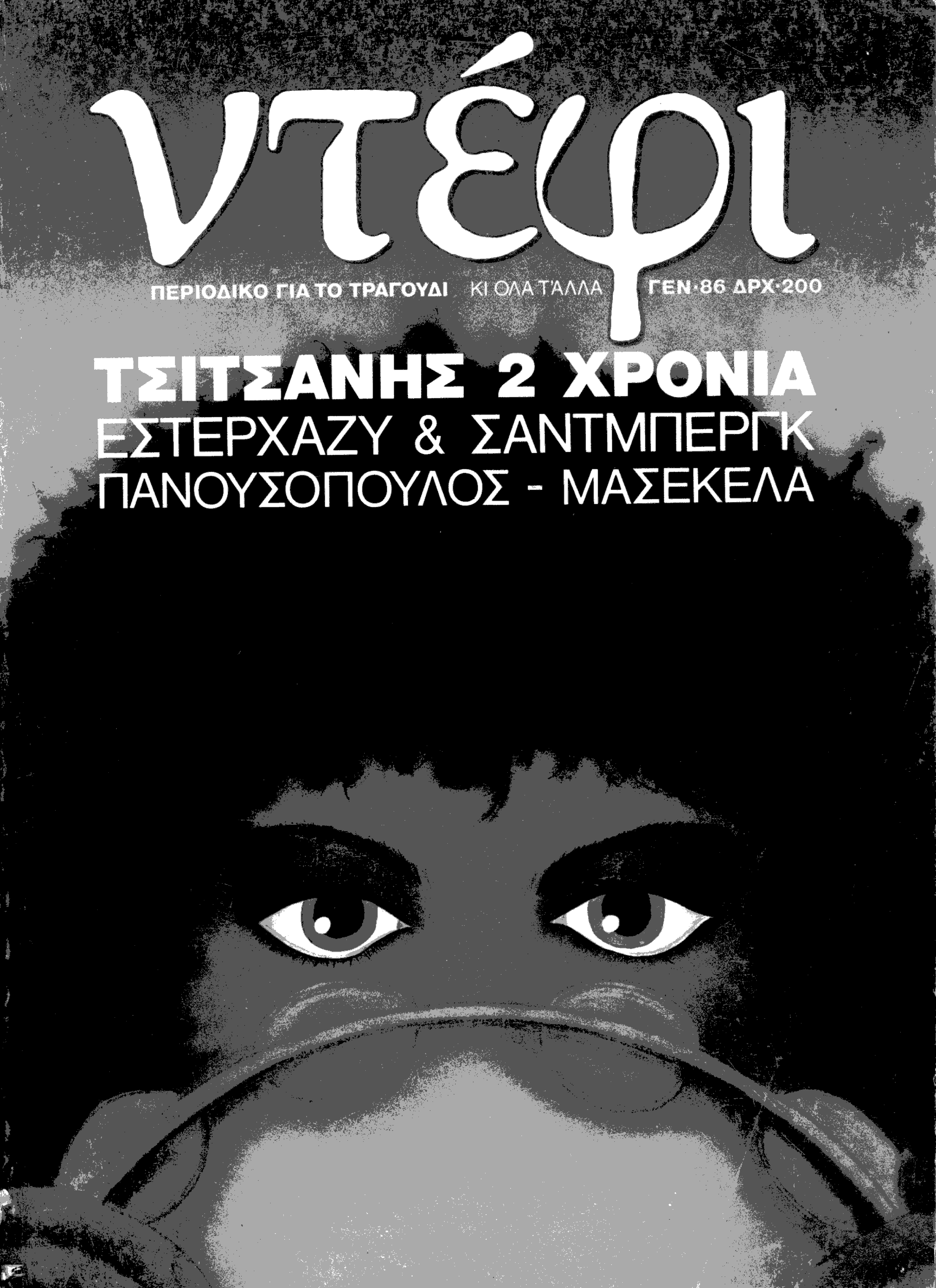

ΝΤΕΦΙ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΚΙ ΟΛΑ ΤΑΛΛΑ ΓΕΝ·86 ΔΡΧ·200

ΤΣΙΤΣΑΝΗΣ 2 ΧΡΟΝΙΑ
ΕΣΤΕΡΧΑΖΥ & ΣΑΝΤΜΠΕΡΓΚ
ΠΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ - ΜΑΣΕΚΕΛΑ

ΤΟ ΝΤΕΦΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ

Το ΝΤΕΦΙ δεν είναι μόνο μια έκφραση απόψεων πάνω στη ΜΟΥΣΙΚΗ και το ΤΡΑΓΟΥΔΙ. Φιλοδοξεί ν' ΑΓΚΑΛΙΑΣΕΙ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ. Σ' αυτά τα πλαίσια σας ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ και ΤΙΣ ΠΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΕΚΔΟΣΕΙΣ:

ΚΩΣΤΑ ΒΙΡΒΟΥ ΜΙΑ ΖΩΗ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Αυτοβιογραφία

«...Θεωρώ το βιβλίο αυτό το σπουδαιότερο ίσως — μαζί με την «Αυτοβιογραφία» του Μ. Βαμβακάρη — απ' όσα γράφτηκαν τα τελευταία χρόνια για το ρεμπέτικο και το λαϊκό τραγούδι και ελπίζω ότι το ψύχραιμο και διεισδυτικό βλέμμα του Βίρβου θα βοηθήσει όλους μας να δούμε πιο καθαρά μερικές πρόσφατες στιγμές της πολιτιστικής μας ιστορίας...»

Γιώργος Κοντογιάννης
Δημοσιογράφος

«...Πολλοί, αρκετές φορές απέστρεψαν το βλέμμα από το λαϊκό τραγούδι. Ίσως γιατί είναι πιο εύκολο να ασκήσεις κριτική, από το να γράψεις λόγια λιτά και όμορφα που να μπορεί να τα αφομοιώσει ο λαός, να τα κάνει δικά του, συντρόφους στον πόνο του και στη χαρά του, στις ασήμαντα και σημαντικά δύσκολες στιγμές του. Και αυτό το κατόρθωσε ο Κώστας Βίρβος. Δεν αρκείται στο βάθρο που στήνεται στους ποιητές. Μοναδικά περιδιαβαίνει αντάμα με το λαό. Χαίρεται, κλαίει μαζί του, σιγοψιθυρίζει λόγια γλυκά, πικρά, ωραία λόγια, τις ώρες τις καθημερινές και τις ξέχωρες...»

Απόστολος Καλδάρης
Μουσικοσυνθέτης

«... Όπως είναι δηλαδή, τα ποιήματα των κοπηλατών στην αρχαία εποχή προς τους συγγενείς τους. Καιρός να μελετήσουμε την ποίηση του Βίρβου. Έτσι κι αλλιώς, το ακριβό του ταλέντο που δεν έφυγε, δεν έγινε μετέωρο, είναι εδώ αστείρευτη πηγή και πολύτιμη ευαισθησία, που η ροή της ζωής την δέχεται απλά και ήσυχα, όπως μια οικογένεια κάθεται στο τραπέζι να φάει, να πιει, να τραγουδήσει και να κουβεντιάσει τα προβλήματα του κόσμου...»

Γιάννης Μαρκόπουλος
Μουσικοσυνθέτης

ΤΟ ΚΑΛΟ ΤΕΤΡΑΔΙΟ ΤΟΥ ΦΑΝΤΑΡΟΥ ΓΙΩΡΓΗ ΕΞΑΡΧΟΥ

Ξέρω, δεν μπορείς να πιάσεις την ανάσα του φαντάρου. Κολλάει σαν χάρτινη σημαία στ' «αγκάθια» του συρματοπλέγματος των στρατοπέδων. Κι ύστερα η βροχή των δακρύων μουλιάζει το χαρτί κι ο έξω κόσμος αποκτά τη μαγεία παραμυθιών. Κι όλη αυτή η ιστορία και αγωνία, πνίγεται στο λιμάνι της αναμονής. Στο ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΟ!...

Το βιβλίο χωρίζεται σε 4 ενότητες:) Στιχάκια που μιλούν για τη ζωή του φαντάρου στο στρατόπεδο, β) Στιχάκια που...ψάχνουν να βρουν τρόπο επικοινωνίας με τον έξω κόσμο (γονείς, φίλοι, αδέρφια, γκόμενα, αγαπητικά), γ) Αθυροστομίες φαντάρων, δ) Κραυγές πίσω απ' τα συρματοπλέγματα. Η καλή συγκομιδή μας... ατέλειωτης θητείας!

ΤΩΡΑ ΑΠΟ ΤΟ ΝΤΕΦΙ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΑ
ΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΚΕΦΙ - ΚΡΥΒΟΥΝ ΜΑΓΕΙΑ
ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ Σ' ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ
ΓΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ ΤΗΛ.: 3629.569

ΚΩΣΤΑΣ ΒΙΡΒΟΣ
ΜΙΑ ΖΩΗ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ
αυτοβιογραφία

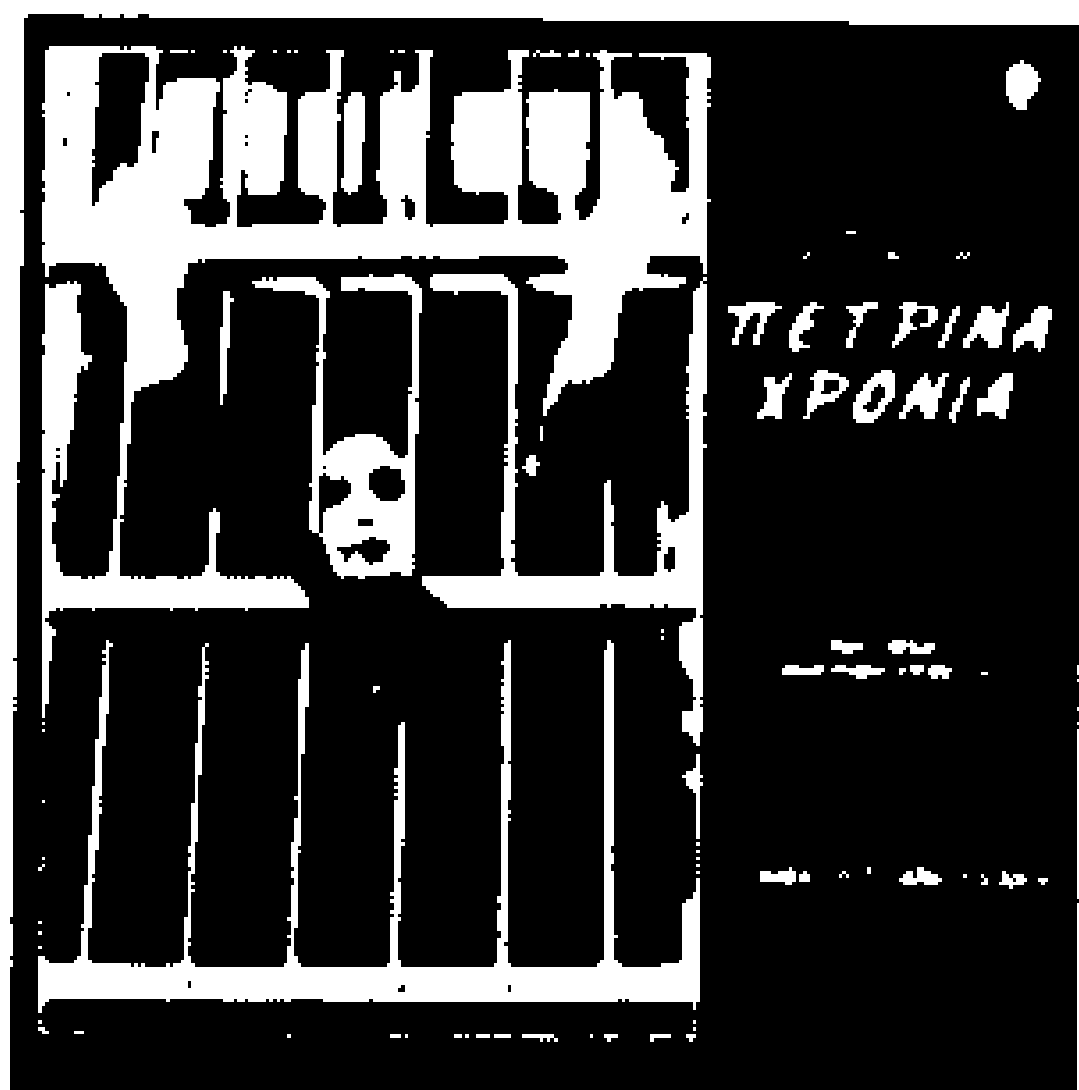
ΝΤέφι

ΔΙΣΚΟΙ - LYRA - ΤΑΙΝΙΕΣ

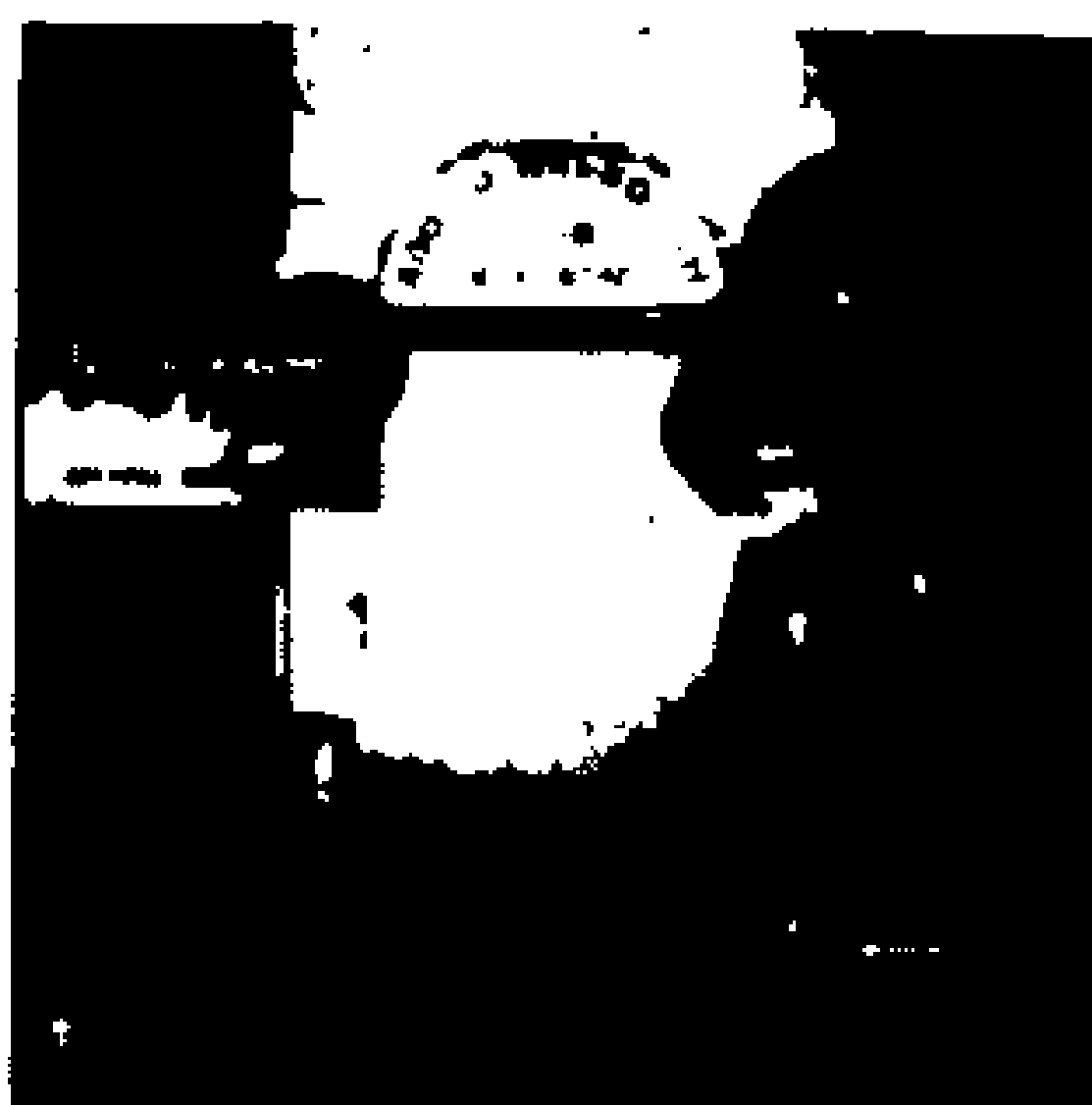
ΟΙ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

Σ. ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗΣ

Πέτρινα χρόνια

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΙ
ΚΟΛΥΜΒΗΤΕΣ

Από τό πάρκο στη
Μυροβόλο

Β. ΜΠΟΥΝΤΟΥΝΗΣ

Πές τό μέ μία κιθάρα

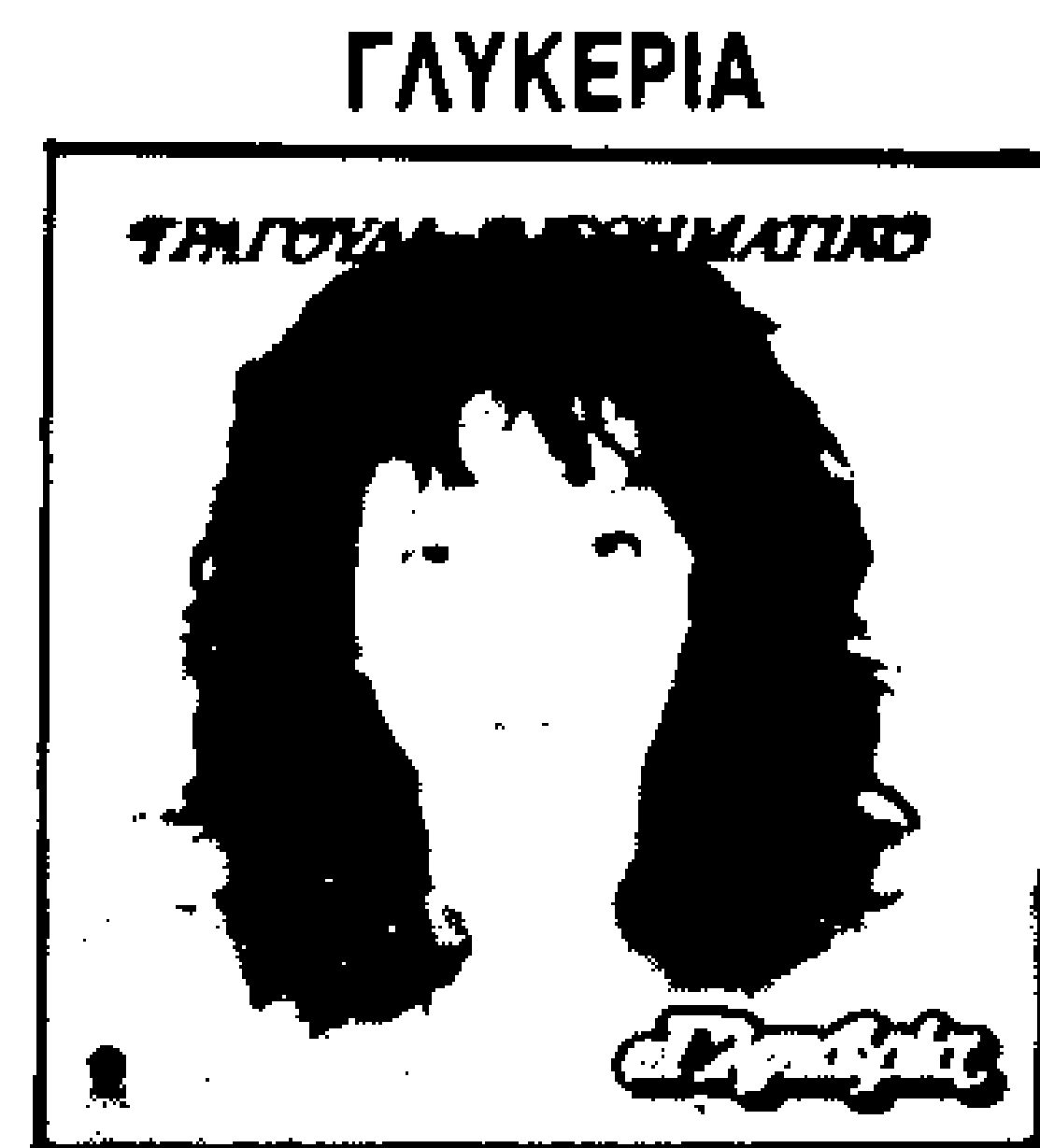
ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

Δυνάμεις του Αιγαίου

Χάδια και χαστούκια

ΓΛΥΚΕΡΙΑ

Τραγούδι αισθηματικό

ΗΛΙΑΣ ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ

Οί ξένες πόρτες

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΡΑΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΡΑΣ

Τσικαμπούμ

Η ΓΛΥΚΕΡΙΑ
ΣΤΟ ΛΥΚΑ

Νύχτες μαγικές
'ονειρεμ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΙΟΥΡΤΖΗΣ

Φόρα παρ'αίμα

ΑΦΡΟΔΙΤΗ Μ

Νυχτερινή έρωτα

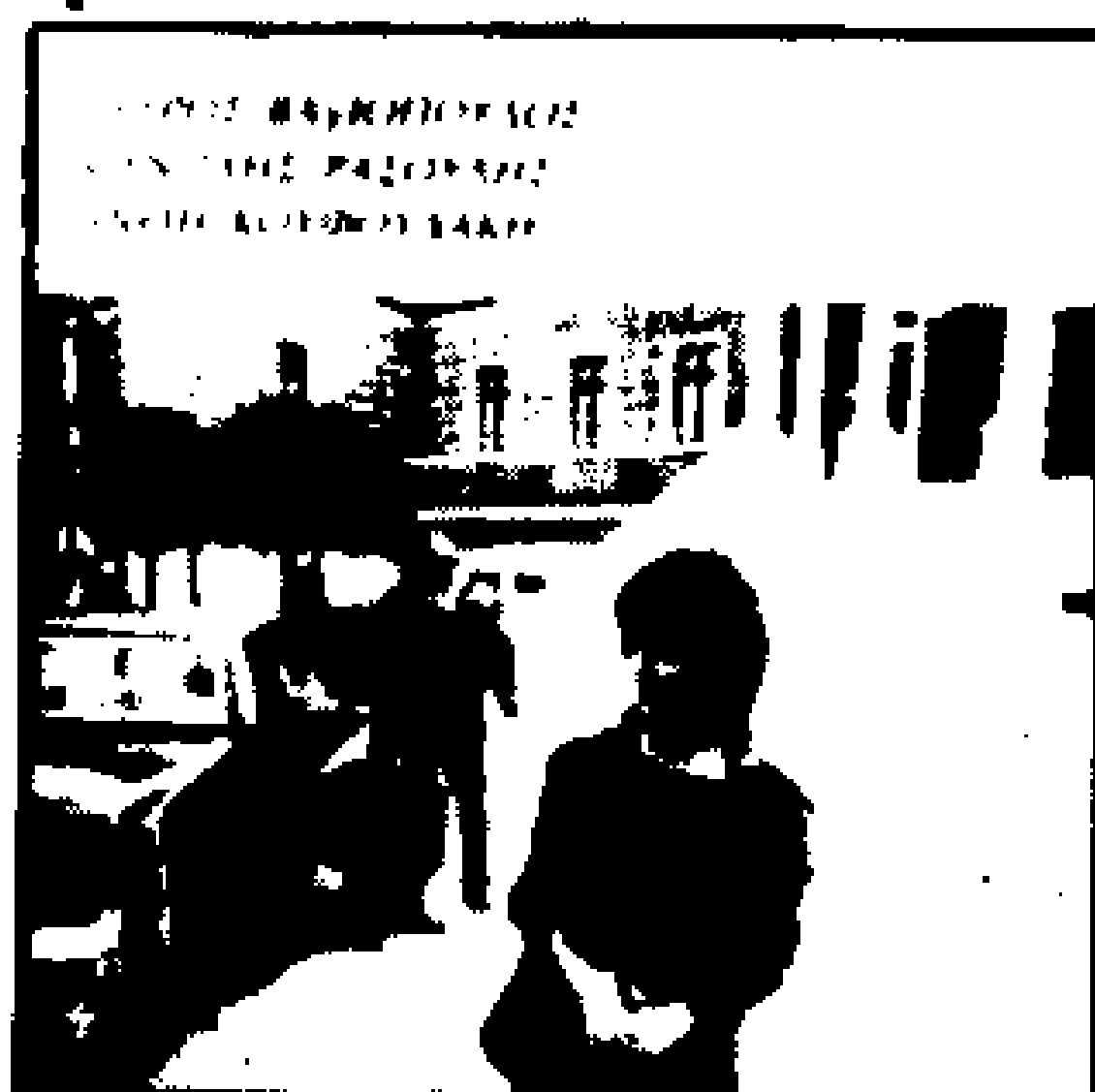
ΝΑΝΤΙΑ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ

Θυμήσου έρωτα

ΝΕΟ ΛΑΪΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Π. ΒΑΓΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΑΝΩΛΗΣ ΡΑΣΟΥΛΗΣ

Εσύ κι' αν γίνεις
ύπουργός έγω θα
σ' αγαπάω

ΣΤΑΥΡΟΣ ΛΟΓΑΡΙΔΗΣ

Μέ τά φεγγάρια χάνομαι

Κ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Σέ στρατόπεδα
και πλοία

ΝΕΟ
ΛΑΙΚΟ
ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Ακούστε

ΠΙΤΣΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

οι δρόμοι της αγάπης

*τα ερωτικά τραγούδια
σου σήμερα!*

νέος δίσκος και κασέτα

Πέτρος Μήλας Κατερίνα Κόρου

Γιώργος Γιαννιώτης
Μίνα Γεωργίου
Γιώργος Σφήκας

λαϊκή επιθεώρηση πίστας

Μιράντα Κουνελάκη

Δ/ση ορχήστρας
Αχ. Κεσίδης

Πλήρες μενού
1300 δρχ.
Κρασί δωρεάν

τιμή ποτού
300 δρχ.

Ελαχίστη
κατανάλωση
700 δρχ.

εκτος σχεδίου

Σκιάθου 39 & Αιλιανού Κ. Πατήσια Τηλ. 20.10.397

Διεύθυνση: Νίκος Βελετάκος

ΤΟ ΚΟΥΣ ΚΟΥΣ της ραχηλ ασκος

Κ. ΠΑΛΑΜΑ 15 · ΠΑΤΗΣΙΑ · ΠΡΟΕΚΤΑΣΗ ΤΗΣ Ι. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΥ

τηλ. για Reservée 2288976

★ TRAVEΣΤΙ SHOW ★

ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ SHOW ΤΟΥ ΕΙΔΟΥΣ!.. ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ!

ΗΘΟΠΟΙΟΙ · ΧΟΡΕΥΤΕΣ · ΤΡΑΒΕΣΤΙ

ΓΕΛΙΟ · ΠΟΛΥ · ΓΕΛΙΟ! και ΘΕΑΜΑ

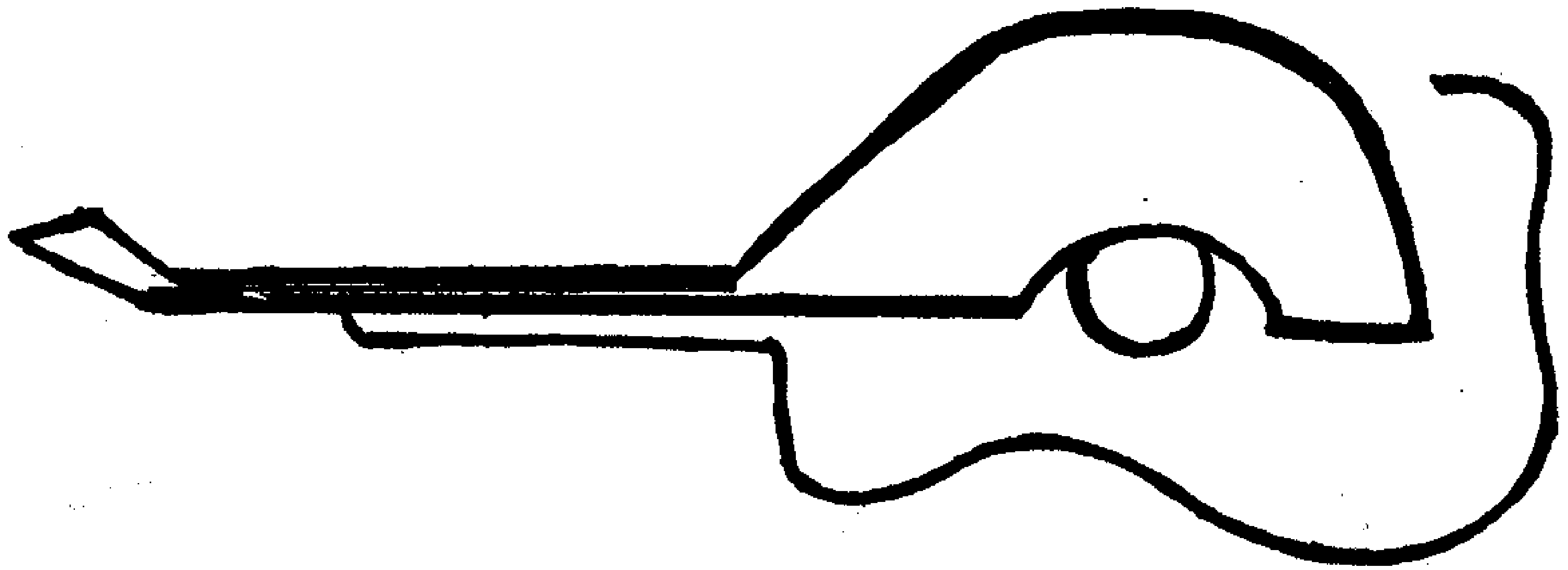
Κάθε Δευτέρα μειωμένη τιμή εισιτηρίου

★ ★ ★ ΣΤΟ ΠΙΑΝΟ Ο ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΧΙΟΥ ★ ★ ★

ΚΡΑΤΕΙΣΤΕ ΤΡΑΠΕΖΙ!...

ΝΕΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ 10.15 μ.μ. Σάββατο απογευματινή 8 μ.μ.,
βραδινή 10.15 μ.μ. Φοιτητικές τιμές
ΤΡΙΤΗ ΚΛΕΙΣΤΑ

ταξιμι

ΙΣΑΥΡΩΝ 29 και ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ • τηλ. 3639919

Toure Kunda

Style Council.

Tom Waits

Robert Wyatt and the Swapo singers

Πού είναι η γέφυρα;

ΑΝΑΤΟΛΗ

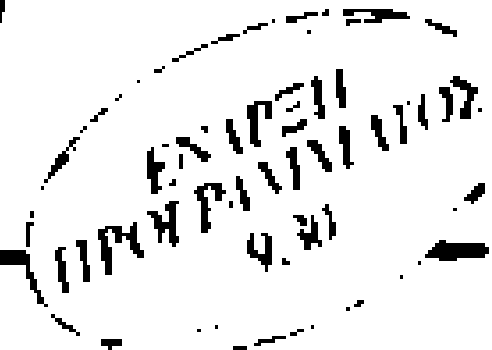
παναγή τσαϊδάρη 111 καλλιθέα
ΦΑΓΗΤΟ! ΧΟΡΟΣ! ΚΕΦΙ! ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ!

«ΛΑΤΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΚΥΨΕΛΗΣ»
ΡΕΜΠΕΤΙΚΑ! ΠΑΛΙΑ & ΝΕΑ ΛΑΤΚΑ!!!

η αίθουσα διατίθεται για κοινωνικές εκδηλώσεις
Τετάρτη κλειστά εκτός εορτών
παναγή τσαϊδάρη 111

καλλιθέα
☎ 9585074 & 9598215

ΓΙΑΝΝΗ ΣΤΑΘΑ 8 ΤΗΛ. 3616.550

Pret a porter

LINEA F. TRATINA

Κοδριγκτώνος 11β

LET'S

TOGETHER

...ΚΑΙ 1-8 μ.μ.

“SWING-MIDI”

με καφέ, φρουτοχυμούς
σάντουιτς, σαλάτες
και φυσικά ΜΟΥΣΙΚΗ

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 70, ΕΞΑΡΧΕΙΑ,
ΤΗΛ. 3613952

Χαράτσι

Ένας ερωτευμένος δίσκος

«Χαίρομαι νά παίρνωνται γιά ξεκίνημα τά δημοτικά μας τραγούδια, ήθελα όμως όσοι μεταχειρίζονται τήν κλέφτικη γλώσσα νά παίρνουν τήν ούσία της κι όχι τήν μορφήν, μ' έννοεις; Καί όσον διά τήν ποιήσι πρόσεχε καλά Τζώρτζη μου, ότι καλό είναι βέβαια νά θεμελιώνεται κανείς σ' αυτά τά τραγούδια, αλλά δέν είναι καλό νά σταματά εκεί. Πρέπει νά υψώνεται κατακόρυφα. Η κλέφτικη ποιήσι είναι εύμορφη και ενδιαφέρουσα, διότι μέ αυτήν ανεπιτήδευτα έπαράστησαν οί κλέφται τήν ιδικήν τους ζωή, τάς ιδέας και τά αισθήματα. Δέν έχει τό ίδιον ενδιαφέρον σ' τό δικό μας στόμα. Τό έθνος ζητεί από 'μας τόν θησαυρόν τής διανοίας μας, τής άτομικής, ένδυμένον έθνικά».

(Απόσπασμα επιστολής του Σολωμού στον Γ. Τερτσέτη).

1. Το **Χαράτσι** του Νίκου Παπάζογλου δεν είναι ένας τυχαίος δίσκος, μια ακόμα συλλογή τραγουδιών που θα εργόταν να προστεθεί στα (ενδιαφέροντα ή όχι, αλλά αυτό δεν έχει σημασία) προϊόντα των εταιρειών για να συμπληρωθεί το μουσικό μας τοπίο. Ούτε πρόκειται για ένα πείραμα —όπως θέλησαν πολλοί να το δούν ή μάλλον να το ακούσουν— που θα ανακάτευε ελληνικά και ξένα μουσικά είδη, αντλώντας από εκεί τη νομιμότητα της χειρονομίας του. Τα πειράματα αυτά έχουν γίνει από καιρό και δεν είναι ανάγκη να ανατρέξει κανείς στο Χιώτη ή να εντοπίσει τις «μεξικάνικες» ενορχηστρώσεις του Νικολόπουλου για να το αποδείξει. Δεν χρειάζεται καν να αναφερθεί στο Σαββόπουλο, αφού υπάρχουν τα φοξ ανγκλαί του Τσιτσάνη: έτσι κι αλλιώς οι επιμιξίες προσδιορίζουν το σύγχρονο λαϊκό τραγούδι, ακόμα κι όταν το τελευταίο είναι ηλεκτρικό στη βάση του, όπως συνέβη με τους Φατμέ. Απλώς, με το **Χαράτσι**, η διαδικασία αυτή «υψώνεται κατακόρυφα» και μάλιστα απ' τη μεριά κάποιου που μέχρι σήμερα υπήρξε κυρίως τραγουδιστής, βίωσε δηλαδή αποκλειστικά σωματικά, αυτές τις επιμιξίες, πέρασε από τους Olympians στον Otis Redding κι από εκεί στα τραγούδια των Ξυδάκη-Ρασούλη σαν ένα σώμα και μια φωνή που ταξιδεύει μέσα στο ελληνικό μουσικό τοπίο. Κι άλλοι έκαναν αυτή τη διαδρομή, υπήρξαν όμως κυρίως συνθέτες και το πολύτιμο ταξίδι τους υπήρξε διανοητικό, το σημείο εκκίνησης τους εντοπίζεται σ' έναν χώρο ιδεών, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι αναγκαστικά καθορίζεται απ' αυτόν. Πιστεύω ότι οι συνθέτες που επέμεναν στο να τραγουδούν οι ίδιοι τα τραγούδια τους εκφράστηκαν με μεγαλύτερη πληρότητα από τους άλλους,

υποβάλλοντας σε μια σωματική δοκιμασία τον εαυτό τους. Η μοναδικότητα όμως του δίσκου του Νίκου Παπάζογλου έγκειται στο ότι αυτή η σωματική, η βιωματική λειτουργία οδηγεί τα τραγούδια του και τον καθορίζει ως συνθέτη. Έτσι, η επιμιξία δεν γίνεται πείραμα και εκφράζεται ως φυσιολογική ιδέα ενός σώματος, αποτελώντας υπόθεση ζωής. Η, όπως θα έλεγε ο συμπαθής γάλλος διανοητής Ρολάν Μπάρτ: «το σώμα μου έχει διαφορετικές ιδέες από εμένα».

Αυτό λοιπόν που στο λαϊκό τραγούδι ήταν αυτονόητο, η αδυναμία του να ξεχωρίσεις σ' έναν καλλιτέχνη τον τραγουδιστή από τον συνθέτη, και που από τότε υποχωρεί συνεχώς με τα γνωστά εγκεφαλικά αποτελέσματα, ο Παπάζογλου το φέρνει ξανά στην επιφάνεια, δίνοντας μας μια ιδέα για το τι θα ήταν ένα πραγματικά σύγχρονο λαϊκό τραγούδι που δε θα έδειχνε δουλοπρέπεια στο γράμμα του παρελθόντος, αλλά θα συναντούσε το πνεύμα του.

2. Υποστηρίζω λοιπόν ότι το *Χαράτσι* δεν είναι ένα πολιτιστικό σταυρόλεξο κι ότι, αντίθετα, δέχεται την ενότητα της πολύπλοκης σύγχρονης πολιτιστικής πραγματικότητας, απ' τη στιγμή που αυτή δένεται με την καθημερινή ύπαρξη και δεν υπάρχει μόνο σαν απόφαση μόδας. Γι' αυτό το λόγο ο δίσκος του Παπάζογλου δεν μπορεί να περιγραφεί ικανοποιητικά ή μάλλον, αν περιγράψει κανείς τα επί μέρους συστατικά του θα δώσει μια πολύ αμυδρή ιδέα για το περί τίνος πρόκειται. Πως να περιγράψεις, παραδείγματος χάριν, ένα τραγούδι σαν το *Χτές βράδυ*; Είναι ένα κομμάτι που αρχίζει σαν ροκ της δεκαετίας του 60, συνεχίζει με αμανέ πάνω σε μια σάμπα και τελειώνει μ' ένα μικρό σόλο μπουζούκι; Η μήπως είναι ένας ρυθμός που ξεπερνάει αυτές τις κατηγορίες κι αυτά τα είδη μουσικής χωρίς να τα παραβιάζει; Η σύνθεση εδώ γίνεται υπόθεση εκτέλεσης, ερμηνείας: όλα τα μεγάλα τραγούδια το έχουν αυτό κι αυτή ακριβώς είναι η ιστορία του Σαββόπουλου. Ξαφνικά, το είδος στο οποίο ανήκει κάτι παύει να σε απασχολεί ενώ ακούς το τραγούδι: η εκτέλεση σε έχει μυήσει σε κάτι, αλλά αυτό το κάτι δεν είναι ποτέ ένα είδος μουσικής, αλλά το ηχητικό χνάρι ενός προσώπου και μιας φωνής που σε καλούν στο δικό τους μουσικό κόσμο. Ο Νίκος Παπάζογλου υπερασπίζεται και εκφράζει το μουσικό του όραμα κι αν αυτό συναντάει εκείνο του καθενός μας κάτι τέτοιο δεν γίνεται επειδή μας αρέσουν ένα, δύο ή πεντακόσια μουσικά είδη, αλλά γιατί πίσω απ' τα τραγούδια παίρνει μορφή ένα πρόσωπο, στέκεται απέναντί μας κι έτσι μας κάνει να υπάρχουμε.

3. Θα υποστηρίξω επίσης ότι το πρόσωπο που ακούει στο όνομα Νίκος Παπάζογλου σέβεται τόσο πολύ τα υλικά του (δημοτικό, λαϊκό, μπαλάντα, ροκ) ώστε να αναδεικνύει, τελικά, αυτό που το ενώνει και που δεν είναι τίποτε άλλο από τη δύναμη της ελληνικής παράδοσης να ενσωματώνει οτιδήποτε, όχι προσπαθώντας να το οικειοποιηθεί (τότε θα είχαμε γίνει όλοι Μικρούτσικοι) αλλά επιδιώκοντας να *συναντηθεί* πραγματικά μαζί του, χωρίς υστεροβουλίες. Να γιατί λοιπόν η *Ευχή* είναι ένα ελληνικό τραγούδι με ηλεκτρικά όργανα ενώ πολλά

τραγούδια του Θοδωράκη αποτελούν ευρωπαϊκά εμβατήρια με ελληνικούς στίχους. Να γιατί επίσης το *Λεμόνι στην πορτοκαλιά* είναι ένα τραγούδι δημοτικής έμπνευσης που προσεγγίζει περισσότερο το πνεύμα του ροκ από οποιοδήποτε αγγλόφωνο τραγούδι ελληνικού συγκροτήματος. Το πνεύμα του ροκ δεν είναι άραγε αυτή η ερωτική μανία που συνίσταται στο να αγαπήσουμε ξανά τον κόσμο και τα πράγματα, παρόλη την ύπαρξη της τεχνολογίας και των τεχνικών επιτευγμάτων; Κι αν αυτή είναι μια ελάχιστα μοντέρνα και πολύ παραδοσιακή ιδέα, τόσο το καλύτερο. Έτσι κι αλλιώς, το ροκ απέδειξε ότι το σημαντικότερο πράγμα που είχε κάνει η Αμερική στα μέσα του εικοστού αιώνα ήταν να σκύψει το κεφάλι και να υποκλιθεί στην Αφρική, να ταπεινωθεί στην δύναμη της ζωής των πρώην δούλων, να χάσει δηλαδή τα πάντα μήπως μπορέσει και αποκτήσει τίποτα.

Τριγυρίζοντας σε κλαμπ της δεκαετίας του 60 στη Θεσσαλονίκη, αντικαθιστώντας τον Πασχάλη στους Olympians, κάνοντας παρέες που αυτή τη στιγμή έρχεται η ώρα τους και που κανείς δε μπορεί να τις κατηγορήσει για προγονολατρεία, ο Παπάζογλου συνάντησε την ελληνική παράδοση σ' ότι πιο λαμπερό διαθέτει η τελευταία: στην ικανότητα της να προκαλεί τη συμμετοχή στη ζωή και στον κόσμο, όπως θα ριχνόταν μια σχεδία σ' ένα ποτάμι που κυλάει.

4. Όλα τα τραγούδια του δίσκου του Νίκου Παπάζογλου είναι ερωτικά ή μάλλον είναι ερωτευμένα: η διάκριση αυτή νομίζω ότι είναι απαραίτητη γιατί ο έρωτας στο λαϊκό τραγούδι των τελευταίων χρόνων αντιμετωπίζεται συχνά ως αντικείμενο του κάθε τραγουδιού από τους συνθέτες. Γι' αυτό υπάρχει μια αίσθηση ότι οι στίχοι είναι τυχαίοι και γίνονται όλο και περισσότερο υπόθεση ομοιοκαταληξίας, η προσπάθεια των συνθετών είναι να μιλήσουν για τον έρωτα σα να έγραφαν μικρά δοκίμια για το θέμα. Χρειάζεται όμως ένας Άκης Πάνου για να αποκτήσει πάθος αυτή η μέθοδος κι όπως όλοι ξέρουμε (ή μπορεί και να το αισθανόμαστε) οι πραγματικοί φιλόσοφοι που τυχαίνει να είναι και μουσικοί σπανίζουν. Πιστεύω, με δυο λόγια, ότι οι στίχοι του Νίκου Παπάζογλου αποκτούν νόημα μόνο όταν τους τραγουδάει ο ίδιος κι ότι ακόμα και τα δυο τραγούδια του Ρασούλη που υπάρχουν στον δίσκο, ανήκουν στον κόσμο του Ν.Π. Αυτό γίνεται γιατί ο Παπάζογλου κάνει ερωτικό οτιδήποτε μέσα στο δίσκο του, ακόμα και το ζώδιο Υδροχόος. Δε θα μπορούσε όμως να ερωτευθεί κάτι που δεν είναι και δεν το αισθάνεται δικό του, γεγονός που αποδεικνύεται από την εκτέλεση του *Όλοι δικοί μας είμαστε* στο δίσκο του Νικολόπουλου, η οποία πέρασε απαρατήρητη.

Ως τραγουδιστής ο Παπάζογλου είναι μονίμως ερωτευμένος κι όταν συνθέτει δεν κάνει τίποτα άλλο από το να ερωτεύεται ξανά. Δεν υπάρχει λοιπόν κανένα εύρημα τύπου Ρασούλη στο δίσκο: πολύ απλά, δε χρειάζεται. Ακόμα κι ένα τραγούδι «μελό», όπως ο *Αύγουστος*, βασίζεται στο ότι μερικές ποιητικές κοινοτοπίες γίνονται προσωπική υπόθεση και εκφράζουν τη δυναμική μιας φωνής, που

δεν μπορεί να φυλακιστεί μέσω του γραπτού λόγου. Έτσι, ο Παπάζογλου είναι σα να μην έγραψε ποτέ τους στίχους στο χαρτί αλλά, απλώς, να τους σκέφτηκε και να τους τραγούδησε, προφέροντάς τους, κατευθείαν. Ποιος ζητάει περισσότερα από ένα τραγούδι; Η ταύτιση των λέξεων με τη φωνή που τα προφέρει είναι ο καλύτερος πιλότος για την ανάδειξη της σχέσης τραγουδιού — τραγουδιστή, μόνο που υποψιάζομαι ότι αυτό συμβαίνει όταν ο τραγουδιστής υποβάλλει, άμεσα ή έμμεσα, στον στιχουργό το προσωπικό του όραμα, τη δική του ερωτική στάση απέναντι στον κόσμο. Όταν γίνεται αδιάφορο το ποιος θα το τραγουδήσει, το τραγούδι βρίσκεται σε παρακμή και αιμορραγεί.

5. Μένει να ειπωθεί κάτι ακόμη: το **Χαράτσι** είναι μοναδικό γιατί ξεπερνάει την αναβίωση και

τραβάει μπροστά, σ' ένα μέλλον όχι και τόσο εύκολο. Για την ώρα μοιάζει λίγο με διαυγή σφήνα στη μουσική παραγωγή που μας ενδιαφέρει (για την άλλη δε συζητάω καθόλου), η οποία φαντάζει ίσως υπερβολικά θαυπωμένη από τη λάμψη του παρελθόντος. Μιλάω φυσικά για τις κομπανίες κι όχι για τον Ξυδάκη, που τόλμησε να δημιουργήσει με απόλυτη ελευθερία και να μας παραδώσει τον πιο εσωτερικό δίσκο της χρονιάς. Άλλωστε το *Πρώτο βράδυ στην Αθήνα* συναντάει το *Χαράτσι*, με τον ίδιο τρόπο που οι δύο δίσκοι βρίσκουν στο δρόμο τους το πνεύμα της παράδοσης: πρόκειται για δύο κόσμους που κάποτε ταυτίστηκαν για όσο διάστημα χρειάστηκε, για να δώσουν τα χέρια και να χωριστούν, κρατώντας όμως για πάντα ο ένας την ανάμνηση του άλλου.

Χρήστος Βακαλόπουλος

(Φωτ. στέφανο Προβολή)

ΤΡΕΙΣ ΤΡΟΠΟΙ ΓΙΑ Ν' ΑΚΟΥΣΕΤΕ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

ARLETA
«ΤΣΑΪ ΓΙΑΣΕΜΙΟΥ»

**ΜΑΙΡΗ ΔΑΛΑΚΟΥ
ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ**
«ΜΕΤΑ ΤΗΝ
ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ»

**ΧΡΗΣΤΟΣ
ΖΕΡΒΑΣ**
«Η ΑΛΛΗ ΑΠΟΨΗ»

αν βγείτε για σεργιάνι, περάστε κι απ' το

ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ ΣΕΡΓΙΑΝΙ

ΛΕΩΦ. ΓΑΛΑΤΣΙΟΥ 11Α
ΤΗΛ. 2016.719 - 2285.168

Παίζουν:

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΡΙΝΗΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙ - ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ
ΝΙΚΗ ΡΕΠΑΝΗ ΤΡΑΓΟΥΔΙ
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙ - ΚΙΘΑΡΑ
ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΠΑΜΠΑΤΣΙΚΟΣ ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ
ΗΛΙΑΣ ΓΙΑΝΝΕΝΑΣ ΚΙΘΑΡΑ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΑΚΚΟΡΝΤΕΟΝ
ΠΑΝΤΑΖΗΣ ΤΣΙΑΡΑΣ ΚΡΟΥΣΤΑ

ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΛΕΙΣΤΑ

ΠΛΗΡΗΣ ΚΟΥΖΙΝΑ

ΟΛΑ ΣΤΑ ΚΑΡΒΟΥΝΑ

ΜΟΥΣΙΚΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ

«ΡΕΤΡΟ Ι»

Παίζει η «**ΑΤΤΙΚΗ ΚΟΜΠΑΝΙΑ**»
(πρώην «**ΚΟΜΠΑΝΙΑ ΠΕΤΡΑΛΩΝΩΝ**»)

Πύλης και Δεληγιώργη 1
ΠΕΙΡΑΙΑΣ (πίσω από το Γηροκομείο)
ΤΗΛ. 4137001

ΜΟΥΣΙΚΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ

«ΡΕΤΡΟ ΙΙ»

Με τους: **Μαρία Βασιλείου** (τραγουδι)
Νίκο Αδριά (μπουζούκι)
Βασίλη Αθανασόπουλο (κιθάρα μπαγλαμά)
Νίκο Παπακώστα (ακορντεον)
Γιάννη Πέτρου (μπάσο-κιθάρα)

Αθ. Δηλαβέρη 11 (απέναντι από το Δελφινάριο)
ΠΕΙΡΑΙΑΣ ΤΗΛ. 4121611 - 4174325

ΚΕΝΤΡΟ

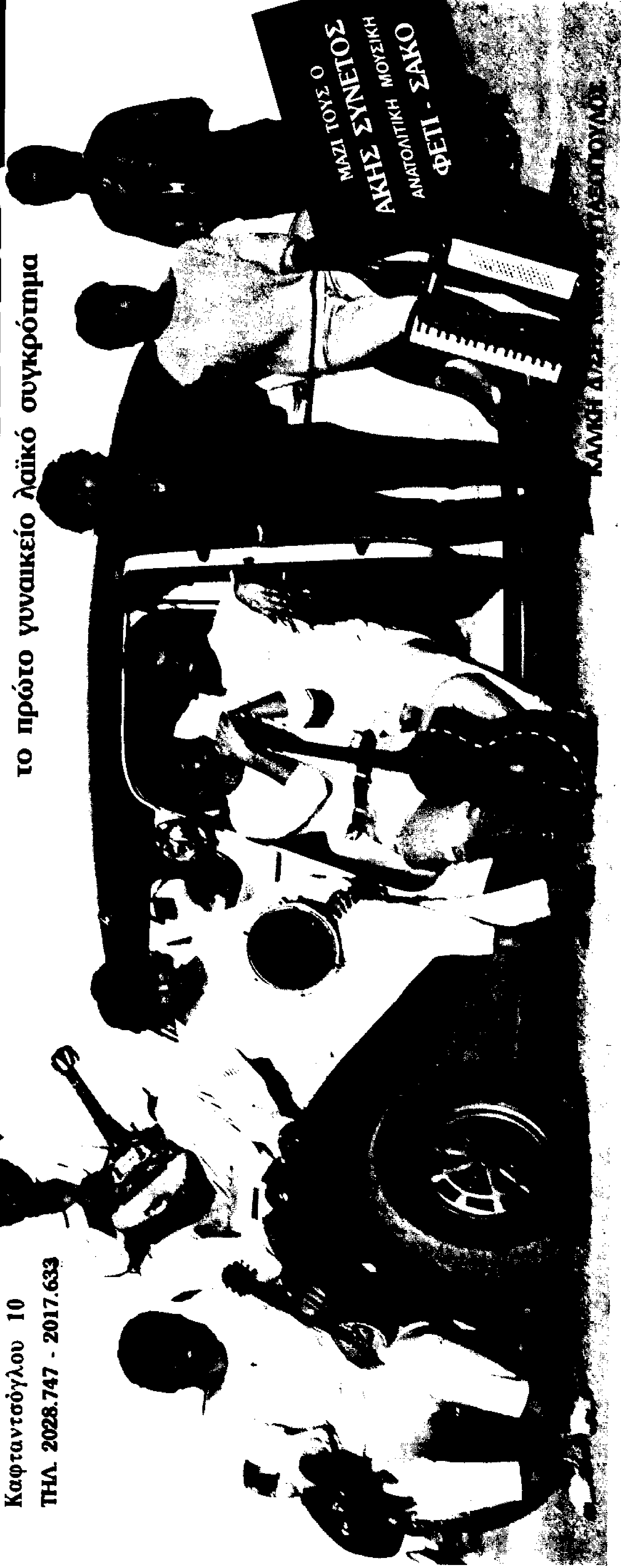
ΛΥΘΕΩΣ

«ΟΙ ΜΠΟΕΜΙΣΣΕΣ»

Καφταντσόγλου 10

ΤΗΛ. 2028.747 - 2017.633

το πρώτο γυναικείο λαϊκό συγκρότημα

ΚΑΛΗ ΔΕΞΙΟΤΗΤΑ

**ΛΕΩΝΙΔΑΣ
ΒΕΛΗΣ**

η συνάντηση

**Ο ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ
ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ
ΤΗ ΝΕΑ ΜΕΓΑΛΗ ΦΩΝΗ
ΣΤΟ ΛΑΪΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ**

**ΛΕΩΝΙΔΑΣ
ΒΕΛΗΣ**

η συνάντηση

Επιμέλεια παραγωγής:
**ΣΤΕΛΙΟΣ
ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ**

Σε δίσκους
και κασέτες

COLUMBIA

Γλυκερία

Ὁμορφη
νύχτα

ΑΓ. ΓΛΥΚΕΡΙΑΣ - ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ 1
Τηλ. 2913901 - 2929940-1

4ος χρόνος

σόλο βιολί: Γ. ΚΟΡΟΣ

σόλο κλαρίνο: Γ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τραγουδούν:
ΜΙΧΑΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
ΑΝΤΡΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΣΟΝΙΑ ΚΡΗΤΙΚΟΥ
και ο ΗΛΙΑΣ ΜΑΚΡΗΣ

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ

Μπουζούκι: Χ. ΨΑΡΡΟΣ
Η. ΚΟΥΡΤΟΓΙΑΝΝΗΣ
Πιάνο: Χ. ΖΕΡΜΠΙΝΟΣ
Πνευστά: Τ. ΤΣΙΚΟΥΔΗΣ
Μπάσο: Α. ΜΠΟΤΣΗΣ
Κιθάρα: Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ
Τύμπανα: Α. ΤΖΗΜΑΣ
Κρουστά: Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ
Ακκορντεόν: Α. ΚΟΥΛΑΞΙΖΗΣ

Μουσική επιμέλεια: ΣΤΕΛΙΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ